

Oslo, den 17te september 1945.

Herr H.R. Advokat Henrik Bergh,
her.

32 SP.

Jeg håper inderlig, at det går fremover med Dem, og at De er forsiktig og tar den tid, De må ha for å bli fullstendig frisk og komme sånn til krefter, at De kan hjelpe min ulykkelige mann.

Trods Deres storartede forsvar falt den frygtelige dom, og den falt så fort, sa det ser ut som om mannen var dømt på forhånd.

Advokat Bergh, De har fått, ikke bare en historisk sak å forsvare, men en guddommelig sak samtidig, for det første fordi min mann er uskyldig, for det han gjorde var et offer for ham, en religiøs handling for å redde sitt folk fra undergang, og Oslo fra å bli et Warschwa. For det annet, fordi det til min manns liv er knyttet tusenvis av NS folks skjebner og deres barns også.

Skulde Quislings liv bli tatt, så vil - selv om det kommer amnesti - bitterheten og skuffelsen og sorgen hos NS folk bli så stor, at det på lange tider vilde bli umulig å bygge bro over den nåværende kløft. Splittelsen vilde bli ennå større til skade for det norske folk. Det er ikke med hat, at land skal bygges. De virkelig gode NS folk, som har fulgt Quisling utelukkende av idealistiske grunde og hat et mål utenfor sig selv - og det er de aller fleste - tror på ham fremdeles, fordi de vet at han advarte det norske folk før krigen og at hans eneste mål var å redde landet.

Hvis derimot Quislings liv blir spart, vil gleden og takknemligheten bli så stor, at den vil bidra uhyre meget til å skape forsoning - en forsoning som alle gode mennesker lenges etter, og man kunde opna det, som var min manns høieste mål, et enigt folk.

Idag var en ualmindelig dag for mig, da 4 ekte og kjen- jøssinger ønsket å tale med mig. De sa, at min manns tale gjorde et dypt inntrykk på folk, og at den var et mektig forsvar for ham selv og saken. De var imponert i retten over ham og hans tale, og de mente at stemningen på en måte snudde i hans favør. De forstår nå og tror, at hva han gjorde av 9de april, gjorde han av idealistiske grunde, men mener han brøt loven, fordi han gjorde det

av egen tilskyndelse, og mente at han derfor måtte straffes, men at dødsstraff var en altfor streng straff for ham. En av dem sa, at hvis man utsatte høiesterrettssaken til over valget, så vilde stemningen over valget være roligere, og hvis min mann fikk bedre tid på sig, så ku de kanskje flere ting komme opp i favør av ham, så at hans liv kunde bli spart. Hvorfor skal saken presses frem så fort? Denne tid, hvor gemyttene er i slikt opprør, er ikke den rette tid til å felle en rettfærdig dom, og det kan senere komme mange formildende ting frem, når alle andre forhold er gransket og brakt til publikums kunnskap. Derfor mener jeg, at De har en guddommelig oppgave, advokat Bergh, den nemlig, at ve å redde en uskyldig og verdifull manns liv, kan De hjelpe til å forene det norske folk.

Anneus Schjødt sa i retten, at for å umuliggjøre legendedannelse om tiltalte, vilde han vise det norske folk hans økonomiske misligheter, tyveri etc. Viser det ikke, at Anneus Schjødt må ha følt sig usikker, når han på trods av de groveste politiske beskyldninger var redd for en legende dannelses?

Det var et kall, en religion for min mann å redde det norske folk gjennom okkupasjonsårene.

Idag har jeg besøkt min mann. Han virket svært syk og klaget meget over, at han hadde ondt i begge ben, og at føtterne også var blitt angrepet. Han sa, han kunde ikke gå godt, da benene og føtterne var følelsesløse. Han ba om å få B-vitaminer. Når Quisling klager, betyr det at han er meget syk. Han tier ellers alltid stille, når det ikke er no meget alvorlig.

Jeg mener han burde ha bedre legebehandling. Røder Hytten er bortreist på ferie, og jeg vet ikke om noen annen behandler ham. Han burde jo innlegges på sykehus for å få ordentlig behandling. Han hadde ondt for å stå, føtterne vrikket sig utover, var kraftløse. De som er så snill og human, kan De ikke hjelpe ham med dette?

Advokat Bergh, jeg ber Dem så inderlig jeg kan, hjelp min mann, redd hans liv. De er den eneste som kan, hvis De setter alt inn på det og har tro på det. Det vet jeg og alle. Før eller senere vil det komme frem, at han er uskyldig. Allerede nu har jo 4 jøssinger overfor mig anerkjent verdien av 9de april, og senere vil det si klart komme mere frem, som gjør det enno klare-re både 9de april og hans øvrige handlinger.

-3-

Hvis De redder min manns liv, vil De være i pakt
med d t guddommelige.

Deres takknemlige

Oslo den 31e oktober 1945.

Herr Statsminister (Innr. Berghardsen)

Jeg, Vidkun Quisling's hustru, henvender mig til Dem i min store nød og fortvilelse med en inderlig bønn om hjælp. Vær barmhjertig, spar min mands liv og benytt Deres rett til å innstille min sønn til benådning av Hans Majestet Kongen. Mitt behandlingsansørgesøkte vedlegges.

Jeg kan forsikre Dem, Herr Statsminister, at min mann elsker sitt land, og jeg har i alle disse 22 år, som vi har vært gift, alltid hørt om, hvor storartet det norske folk er. Hans hensikt i krigsårene har netop vært å tjene det folk, som han nå er dømt for å ha forrådt.

Kunde De ikke forsøke å forstå Deres motstander, at han handlet som han gjorde, fordi han trodde det var det beste for Norge?

Min mann har brukt år av sitt liv for å redde russiske arbeideres og bønderes liv fra den ytterste nød og hungersdøden. Blant dem som var reddet, var også titusener av jøder.

Skulde ikke alle disse menneskers liv, som han reddet, veie til hans fordel, nå da det står om hans eget liv?

Det står nå i Deres makt, Herr Statsminister, å redde et menneskes liv, og jeg befaller Dem om å benytte Deres rett til å innstille på benådning.

De, Herr Statsminister, som selv i flere år har ligget i fengsel under krigen og derfor vet, hva lidelse er, vil jeg barmhjertighet.

Jeg er en fortvilet hustru, som ber for sin mands liv. Derfor appellierer jeg nå til Deres edelmødighet og retferdighet overfor en sången menneske. Jeg ber om inderlig jeg kan, spare min sønns ytterste og redd hans liv.

Arbødigst

1 bilag.

Maria Quisling
(897)